

voeding, doch vertelt dat op bezadigde wijze, voelt echter zelf de zwakke kanten. Hij laat op bepaalde punten wel degelijk de voordeelen uitkomen, zonder de nadeelen weg te doezelen. Dit boekje kan ik den practicus warm ter lezing aanbevelen.

L. POLAK DANIELS.

Medizinisches Seminar, herausgegeben vom wissenschaftlichen Ausschusse des Wiener medizinischen Doktorenkollegiums, Band III. Wien, Verlag von JULIUS SPRINGER, 1930. Prijs f 8.10 gebonden.

Sedert negen jaren bestaat bij het Weensche „Doktorenkollegium” de goede gewoonte de practiseerende artsen in de gelegenheid te stellen schriftelijk vragen in te dienen, welke dan in een vergadering door de meest bevoegden beantwoord worden. Men vond het blijkbaar jammer deze voor de practijk zoo belangrijke mededeelingen verloren te laten gaan en men heeft ze daarom uitgegeven. Zoo ontstonden de „Seminar Bücher”, van welke thans het derde deel verschenen is. Ook in dit derde deel vindt men allerlei belangrijke onderwerpen in alphabetische volgorde behandeld. Dit werk in zijn geheel vormt een soort van encyclopaedie, waarbij elke nieuwere meening in een volgend deel zijn plaats vindt. Soms krijgt men van reizigers, die de overzijde bezochten, geestdriftige verhalen over allerlei behandelingswijzen. Eén blik in de „Seminarbücher” is dan dikwerf voldoende om vast te stellen, dat ook „old lady Europe” hiervan op de hoogte was, ja deze soms eerder toepaste. De „Seminarbücher” behooren de huisvrienden te zijn van den practiseerenden arts, die door omstandigheden niet in de gelegenheid is zijn kennis door herhalingscursussen of op andere wijzen te hernieuwen.

F. M. G. DE FEYFER.

KIRSCHNER und NORDMANN, *Die Chirurgie*. Lieferung 28, W. LEHMANN, *Chirurgie der Nerven*. Uitg. URBAN en SCHWARZENBERG. Berlijn en Weenen 1930, prijs 11 mark.

Na de algemeene anatomie en physiologie en vervolgens de algemeene symptomatologie van het periphere zenuwstelsel besproken te hebben, behandelt de schrijver achtereenvolgens de letsels, ontstekingen, neuralgieën en gezwellen. Vooral de zoo belangrijke traumatische beschadigingen der zenuwen worden uitvoerig behandeld. Bij versche verwondingen, waarbij zenuwen doorgesneden zijn, geeft de primaire zenuwnaad de beste uitkomst. Krijgt men den lijder echter pas eenige dagen of weken na het ongeval in behandeling, dan mag men nog eenigen tijd afwachten. De beste tijd voor den secundairen zenuwnaad ligt tusschen de derde en vijfde maand. Langer dan zes maanden mag men in geen geval wachten, daar de successen van den naad na de zesde maand snel slechter worden.

Plastische operaties aan spieren, pezen of fascies komen primair ter sprake, wanneer een zenuwnaad technisch onmogelijk is, bijv. bij een uitscheuring van de wortels van den plexus brachialis, of wanneer er van een zenuwoperatie niet veel te verwachten is,